

אמנותי בלתי-רגיל אם לא יגיע היום או מחר בשעה 8.30 בערב, לאחת משתי הציגות האחרונות בבית צבי.

(ר.ב.ד)

תקליטים

אחד התחביבים המשוגעים ביותר של בני-אדם שפויים-יבדעתם בהחלט הוא: לזהות את כל הנעימות המשמשות אותות לתוכניות רדיו.

הקליטים הגדולים של לרוי אני-דרסון (אר.ס.איי. 5006) הם אוסף יוצא מן הכלל של אותות כאלו. אין בהם כימעט לחן אחד שלא שימש פעם את של יומן-השבוט או פינת-הספורט, כמו למשל הקונצ'רטו למכונת-הכתיבה, עם צילצולי הפעמון המסיים את השורה, שהיה אידיאלי ממש כנעימת-מעבר. אפשר לר-אות בתקליט זה גם מוצר תעודי: תזכורת לימים עברו, בהם התקיים עלי-ארץ יצור ושמו "מוסיקה קלה לתזמורת גדולה". נעימותיו של אנדרסון, העלויות בלי תסביכים, היו רפרטואר אידיאלי של ארי-תזכורת, ותזמורת הטיילת מבוססותן אשר הקליטה אותן פעמים אין ספור, וגם מבצעת אותן כאן בכל הפאר, ההדר והרושם.

מובן שזהו תקליט לזקנים ברוחם. הי צעירים מתייחסים כבזבז לקטעים נוסח המיזחלת, שיר ערש לחצוצרה או החתול המרדד, שלא לדבר על כך שלא יעזו לרקוד צמוד דווקא, "טאנגו בכחול", אבל אם כבר להישאר בבית בערב גשום, בנעי-לי-בית, ולחכות ששבתות המחאה בטל-וויזיה יסתיימו, למה לא להיזכר בעבר, שהוא תמיד יפה יותר?

אם המושג "להיטים" יכול אולי להתיי-אים למוסיקה של לרוי אנדרסון, הרי אפי-לו הבור הגמור ביותר לא היה מצליח למצוא כל שפה משותפת בין גוסטאב מאהלר למיצעד הפיומנים, אבל כאשר האמריקאים רוצים למוכר, אין הבורות מפריעה להם כלל, ולכן באותה סידרה של להיטים אשר הציגה את אנדרסון, הופיע עתה גם "להיטיו הגדולים של מאהלר" (אר.ס.איי. 5013). התקליט הי מכיל פרקים בודדים מתוך כמה סימפוניות, בתוספת שיר מתוך המחזור "שיר רי הנודד", משול בערך להצגה המורכבת ממערכה אחת מתוך המחזט, מערכה גור ספת ממאקבת ועוד מערכה מחלוט ליק קין. יתכן שפסבדו-אינטלקטואלים, הרוי צים לשרוק ידענות על מדרכות דיוגנוף את נושא "מוות בוונציה" (הסימפונייה החמישית) ימצאו עניין בתקליט זה, אולם מי שרוצה באמת לשמוע מוסיקה, מוטב שיקנה את היצירות בשלמותן, אשר לי-ביצועים שבתקליט, כולם מהקלטות ש-יצאו לאור קודם לכן. המומלץ ביותר היא הסימפונייה הרביעית בניצוח פריץ ריינר.

ספרים

לעג מר של הגורל הוא, שסלמנדרה, סיפרו המהמם של קצטניק — ניצול אושוויץ המסתחר תחת שם זה, ושיצא מאלמוניותו רק פעם אחת, כאשר עלה לי-העיד במשפט אייכמן — יצא-לאור מחדש בעברית דווקא בימים של סערת רוחות מחודשת סביב הנושא: לזכור או לשכוח.

הספר הוא סיפורו של הארי פרלשניק, צעיר בן-יטובים בורשה, שאינו שונה בי-הרבה מכל צעיר צפון-תל-אביבי של הי-יום, המוצא עצמו, יחד עם ארץ שלמה, מוקף לפתע על-ידי קלגסי הצבא הנאצי, עם פרוץ מלחמת העולם השנייה. העולם הישן מתמוטט במהירות, והחיים הבורג-ניים הנעימים הפוכים לחיי גטו מכווערים, ולאחר מכן — לחיים בתופת של אושוויץ, ולאורך כל הדרך, מלווה את הארי אהבתו הגדולה, סאניה שמידט.

סלמנדרה הוא הסיפור הראשון שנכתב בעברית אודות אושוויץ ועד היום, הנורא ביותר, זה אינו ספר שאדם קורא בו כי אם אמצעי כפייה הסוחף את הקורא (המשך בעמוד 12)

תיאטרון

לא ייאמן כי ייספר, אבל הקומדיה של השנה היא בלי ספק, אם כי בלי רצון ובלי כוונה תחילה, בעלת האוב (תיאטרון הגשר).

אמנם, מחברה של בעלת-האוב, אנדרה רוסין, (הביקחה הקטנה), ידוע בעיקר בשל קומדיות הבולווארד שכתב, ובשל הדושיה הפיקח-יציני שלו, המוסח על הבימה כאילו היו אלו מכות-אגרוף, על שפת-הים בין פסיכולוגים בפנסיה, אלא שאת בעלת-האוב שלו כתב במיוחד לי-מען אלוורה פוססק, שהקנית רומניה ותיקה, שהפכה את המחזה להצלחה קופ-תית חסרת-תקדים בתיאטרונה בפריס, והפעם לא כקומדיה מובהקת, כי אם כי-טרגיקומדיה, רוויית מיסתורין, על הכי-שרון המפחיד של רואי-הנולד.

אין ספק שמרגוט קלאוזנר בחרה לי-העלות את המחזה בגלל השליחות הגדולה שלו, העולה בקנה אחד עם ה,אני מא-מין" האישי שלה בידע הפארא-פסיכולו-גיה, ואכן, לאורך כל ההצגה משכנעת הי-

מרגוט קלאוזנר קומדיה, בלי כוונה

גברת קלאוזנר שהיא אולי אינה שחקנית, אבל היא מאמינה בכל מילה היוצאת מי-פיה, ומכונה לתת לה גיבוי אישי בכל רגע.

כשהיא עולה על הבימה, וחיוך של יודעת נטש-האדם ומיסתורי הרוח על שפתיה, אי-אפשר שלא לאשר את מה שאומרת לה אחת הדמויות במחזה: "איי-אפשר לעמוד בפני אומץ-הרוח שלך". אמת ויציב, אומץ-רוח יש כאן, ועוד איך, תיאטרון? זו כבר שאלה אחרת.

בתירגום מנוחך, ועם משפטים תנ"כיים, מתלבטים כל השחקנים החובבים (להוציא את אלינה סטרניצקה הוותיקה, המגזימה בנוסח תיאטרון אידיש) כבעייה הגדולה איך יצליחו להוציא מישפט שלם מפהם, בלי לטעות באמצעו, ואיך יעברו את הי-בימה הקטנה בבית מפעל-הפיס בשלום.

במבאי אלף ארי וולף הוא, אולי, מאיר לך בתסכיתו רדיו ובפיתח-הנוער, אבל בוודאי שלא יכול היה לתת הדרכה מיק-צועית לניבחרת שכזאת.

ייתכן, שלפי רוח המחזה עדיין, לא הגיעה שעתם הגדולה של בני-האדם לי-האמין כבישרון הגדול של הצוות העומד לצידה של מרגוט קלאוזנר, כשם שעדיין לא מכירים ברואי-העתידי כמדענים כשי-רים למהדרין, אבל עד אחרית-הימים הי-זאת ההצגה תצחק כנראה צופים רבים, ולא בשל הסיבות שרצה בהן המחבר.

חוויה תיאטרלית שכמוה לא התרחשה עד כה באף אחד מן התיאטרונים המק-צועיים בארץ מוגשת בימים אלה ערב-ערב (עד יום חמישי) על-ידי תלמידי בית-הספר לדראמה ברמינג, באולם על-שם בית צבי.

הנחש מאת ואן איטלי, הפותח בי-בראשית, עץ הדעת, גירוש אדם וחווה מגן-עדן, הרצח הראשון של הבל על-ידי קין, ומגיע לרצח קנדי ומרטין לוטר קינג — בוצע לראשונה על-ידי התיאטרון הפתוח בניו-יורק, ובויים ברמת-גן על-ידי מנהל בית-הספר, פרופ' מיכאל היטמברג, כל אוהב תיאטרון-חי, היכול להפעיל קשרים כדי לקבל הזמנה להצגה זו, יחמיץ מאורע

טופו טופו

ה שבוע

לינה לאומית

מינימום פרסים

200 אלף ל"י

*** מינימום פרס ראשון: 80 אלף ל"י**

עשה לך מנהג קבוע - מלא טופו כל שבוע!

Israel & Palestine

הירחון המזרח-תיכוני המופץ, באנגלית, בישראל ובארצות-ערב בעריכת **מקסים גילן ולואיס מארטון**

הופיע
גיליון מס' 4

מז התוכן:
פאזי אסמר — 6 ימים ועוד 4 שנים
מקסים גילן — הצעה ל"אירגון לשחרור פלסטין"
השמאז האמריקאי והפיכסוף במרחב — ויכוח ציבורי
למות בשארם-אל-שייך

* סרבני-מלחמה נעצרו בישראל * פרעות ביהודי סוריה * החרמות-קרקע
בחרון * חוק שובר-שביתות ככנסת * סוכני-אל-חלי בפאריס * הועד
האמריקאי לאלטרנטיבה במרחב על עידית בלוניה * המשבר בפת"ח *
איום על כורדיסטאן החופשית *

להשיג במחיר לירה וחצי בהמחאת-דואר בינלאומית אצל:
ISRAEL & PALESTINE
43, Rue de CHARENTON
PARIS 12

הודעה למינוי

העולם הזה

לפי בקשת משרד התיקשורת, וכדי למנוע עיכוב במיון וחלוקת העיתונים הנשלחים בדואר, מתבקשים המינויים להודיע למערכת את מספר המיקוד שלהם.